

Çocuk Sevgisi ile İlgili Kompozisyon

Çocuklar, dünyanın en masum, en saf, en temiz varlıklarıdır. Onlar günahsız melekler gibidir. İçlerinde kötülüğün zerrisi bulunmaz. Yaptıkları bazı olumsuz davranışlar da sadece çocukluğun verdiği bilinçsizlikten kaynaklanmaktadır. Onların dünyasında kötülüğe, zulme, öldürmeye yer yoktur. Onların dünyası oyun, eğlenme, mutluluk ve arkadaşlık üzerine kurulmuştur.

Böyle varlıkları sevmemek, onları baş tacı etmemek mümkün müdür? Bir insanda çocuk sevgisi yoksa, o insanda insanlıktan da eser yok demektir. Çocuk sevgisini herkesten çok anne ve babalar bilir. Kendi çocuklarına duydukları sevgi ve bağlılık duygusu, diğer çocuklara da yansır. İçinde zerre kadar merhamet duygusu olan bir insan bile tüm çocukları sever. Ancak ne yazık ki dünyada içinde zerre kadar merhamet bile bulunmayan insanların sayısı çoğaldı. Dünyayı bir vahşet sarmış gidiyor. Her yanda bebek ve çocuk ölümlerini görüyor, her gün bu tür haberlere tanık oluyoruz. Küçük çıkarlar ve benliğini tatmin etmeler yüzünden her sene binlerce çocuk büyük bir zulme uğruyor ve katlediliyor. Çocuk sevgisi üzerine Hz. Ömer ile ilgili çok güzel bir olay anlatılır. Hz. Ömer, dönemin hatırı sayılan adamlarından birisini bir bölgeye vali olarak atayacaktır. Hz. Ömer ve o adamın beraber bulunduğu bir anda, Hz. Ömer'in torunlarından birisi gelir. Torununu kucağına alır, sever, öper. Buna şaşırان adam "Ya Ömer! Sen çocukları sever misin? Vallahi benim on tane torunum var, daha bugüne kadar birisini kucağıma alıp sevmedim." der. Hz. Ömer, Allah senden merhameti almış, çocukları sevmeyen halkı hiç sevemez, der ve o adamı vali olarak atamaktan vazgeçer.

Çocuk ve çocuk sevgisine bunca değer verilen İslam medeniyetinde elbette ki bizlerin de çocukları sevmemiz, onlara merhamet etmemiz gerekir. Hiçbir sevgi çocuk sevgisi kadar güzel olamaz. Bunu en iyi anne ve babalar ile yüreğinde merhamet duygusu taşıyanlar bilir.